

MRF 2024.186

Vestre Landsrets dom af 10. juni 2024, 12. afd., sag S-1501-23
(Stig Glent-Madsen, Kim Rasmussen og Asger Janfelt (kst.))

Anklagemyndigheden mod T (adv. Jens Hedegaard)

Bøde på 5.000 kr. for ikke rettidigt at efterkomme påbud fra 2013 om fjernelse af ulovlig bade- og bådebro. Bødens størrelse nedsat pga. lang sagsbehandlingstid. Ikke idømt tvangsbøder, da kommunen efter byrettens dom havde meddelt lovliggørende tilladelse til en reduceret bro, og tiltalte havde tilrettet broen i overensstemmelse hermed.

Kolding Kommune traf den 16. august 2010 afgørelse om afslag på lovliggørende tilladelse til en bade- og bådebro på T's ejendom i medfør af kystbeskyttelseslovens § 16 a, stk. 1, og § 2 i den dagældende bekendtgørelse nr. 232 af 12. marts 2007 om bade- og bådebroer. Broen havde en længde på 38 m, en bredde på 1,8 m og et brohoved på 3,6 x 4,2 m. Efter klage fra T stadfæstede Kystdirektoratet i december 2010 afgørelsen. Den 16. maj 2011 gav kommunen tilladelse til, at T kunne opføre en 31 m lang og 1,5 m bred bro uden gelænder, skørter, belysning og møbler. Af tilladelsen fremgik, at den bortfaldt, hvis den ikke var udnyttet inden for 1 år. Ved et tilsyn i 2012 konstaterede kommunen, at T ikke havde tilrettet den eksisterende bro til de mål, som kommunen havde angivet i tilladelsen, hvorfor Kystdirektoratet som tilsynsmyndighed den 8. januar 2013 meddelte påbud til T om at fjerne den ulovligt etablerede bro inden 5. februar 2013. I september 2013 anlagde T sag mod kommunen og Kystdirektoratet med påstand om ophævelse af afslaget fra 2010. Ved landsretten (MAD 2016.150 V) blev kommunen og Kystdirektoratet frifundet, idet landsretten efter bevisførelsen lagde til grund, at broen krævede tilladelse, og at den var anlagt efter 30. marts 2007, hvorfor sagen rettelig var behandlet af kommunen efter bekendtgørelse nr. 232 af 12. marts 2007. Da T forsat ikke efterkom Kystdirektoratets lovliggørelsespåbud, blev der i oktober 2019 rejst straffesag mod T med påstand om bødestraf og tvangsbøder, indtil påbuddet fra januar 2013 var efterkommet. T nægtede sig skyldig og gjorde bl.a. gældende, at det var uklart, hvorfra broens længde skulle måles, og at han havde påbegyndt udnyttelsen af kommunens tilladelse fra maj 2011 inden for 1 år, hvorfor tilladelsen ikke var bortfaldet. Byretten lagde som

ubestridt til grund, at T ikke havde fjernet broen eller reduceret den til de mål, der fremgik af kommunens tilladelse fra maj 2011, og at T derfor var skyldig i den rejste tiltalte. Byretten fandt, at straffen som udgangspunkt skulle fastsættes til en bøde på 10.000 kr., men at bøden henset til den lange sagsbehandlingstid, der ikke skyldtes T's forhold, skulle nedsættes til 5.000 kr. T blev endvidere pålagt ugentlige tvangsbøder på 1.000 kr., indtil bade- og bådebroen var fjernet. T ankede dommen til landsretten, hvor anklagemyndigheden påstod skærpeelse. Under landsretssagen oplyste kommunen, at man efter byrettens dom havde meddelt T en ny tilladelse til en bro med en længde på 31 m, en bredde på 1,5 m og et L-formet brohoved på 3 x 4,2 m, og at T efterfølgende havde tilrettet broen i overensstemmelse hermed. For landsretten ændrede anklagemyndigheden derfor sin påstand, så T ikke skulle pålægges tvangsbøder. Landsretten fandt med henvisning til MAD 2016.150 V, at den omhandlede bade- og bådebro krævede tilladelse efter reglerne i bekendtgørelse nr. 232 af 12. marts 2007, at broen blev anlagt efter 30. marts 2007. Da T ikke havde reduceret broens længde og bredde inden for 1-årsfristen i tilladelsen fra 2011, kunne tilladelsen ikke anses for udnyttet inden denne frist, uden det havde betydning, at T havde fjernet gelænder, skørter, belysning og en bæk. Da T ikke i øvrigt havde efterkommet påbuddet fra januar 2013 eller ændret broen i overensstemmelse med tilladelsen fra 2011, tiltrådte landsretten, at T var skyldig. Af de af byretten anførte grunde tiltrådte landsretten endvidere, at straffen skulle fastsættes til en bøde på 5.000 kr., mens dommens bestemmelse om tvangsbøder bortfaldt, da broen nu var lovliggjort. Med denne ændring stadfæstede landsrettens byrettens dom.

Kommentar: Da tiltalte efter byrettens dom tilpassede den omhandlede bade- og bådebro til de dimensioner, som kommunen havde tilladt, var det korrekt, at byretsdommens bestemmelse om tvangsbøder bortfaldt, jf. U 1970.388 V og **MRF 2024.180 V**. Diskussionen mellem parterne om, hvorvidt

tilladelsen fra 2011 var bortfaldet pga. manglende udnyttelse, forekommer noget hypotetisk, når det var åbenbart, at tiltalte ikke på et tidligere tidspunkt havde reduceret broens længde og bredde til det tilladte. Det havde derfor ikke gjort nogen forskel, hvis tilladelsen var anset for ikke at være bortfaldet, og da kommunen efter byretsdommen gentog tilladelsen fra 2011, rejser domfældelsen heller ikke spørgsmål om kravet til, at der inden påbud om fysisk lovliggørelse skal tages stilling til muligheden for retlig lovliggørelse.

Derimod giver sagen anledning til en bemærkning om et andet spørgsmål, der ikke blev berørt af domstolene i straffesagen, men som blev diskuteret af parterne undervejs i sagen. Etablering af anlæg på søterritoriet har altid krævet tilladelse fra staten som indehaver af højhedsretten. Tidligere var det dog almindelig praksis, at pælebroer til privat brug blev tolereret, når de ikke var til ulempe for almenheden. Fra 1975 indførtes en egentlig tilladelsesordning for bade- og bådebroer, og ved bekendtgørelse nr. 489 af 28. september 1981 blev amterne bemyndiget til at give tilladelse under visse betingelser. Ved en lovændring i 2006 blev bestemmelser om højhedsretten indskrevet i kystbeskyttelsesloven, og i forbindelse med kommunalreformen i 2007 overgik amternes kompetence til at meddele tilladelse til bade- og bådebroer til kommunerne, jf. bekendtgørelse nr. 232 af 12. marts 2007, der trådte i kraft den 30. marts 2007. Helt fra begyndelsen af ovenstående sag gjorde ejeren af den omhandlede ejendom gældende, at bade- og bådebroen var opført før 30. marts 2007, og at retlig lovliggørelse derfor skulle ske efter de regler og den praksis, der var gældende på opførelsestidspunktet. Baggrunden for anbringendet var formentlig, at ejeren var bekendt med afgørelser fra det tidligere Vejle Amt, der ifølge ham tillod broer svarende til hans, og at han derfor havde krav på tilladelse efter denne praksis. Hertil anførte både kommunen og Kystdirektoratet under den civile retssag (MAD 2016.150 V), at forvaltningsafgørelser efter fast praksis skal træffes efter de regler, der er gældende på ansøgnings- og afgørelsestidspunktet, medmindre der undtagelsesvist er fastsat andre regler i lovgivningen. I MAD 2016.150 V gav byretten myndighederne medhold i, at en afgørelse om tilladelse efter ”almindelige forvaltningsretlige og uden anden særlig hjemmel” træffes efter gældende ret på tidspunktet for afgørelsen. Landsretten undlod derimod at tage stilling til spørgsmålet, da sagen i stedet blev afgjort på, at ejeren ikke havde bevist, at broen var anlagt før 30. marts 2007, hvorfor muligheden for retlig lovliggørelse i alle tilfælde skulle vurderes ud fra reglerne i bekendtgørelse nr. 232 af 12. marts 2007, og uden at kommunen var bundet af det tidligere amts praksis. Under den efterfølgende straffesag mod ejeren gentog kommunens sagsbehandler, at det var reglerne på ”lovliggørelsestidspunktet”, der skulle lægges til grund for en retlig lovliggørelse. Uanset at det må medgives landsretten i MAD 2016.150 V, at der ikke ses holdepunkter i sagen for, at den pågældende bade- og bådebro skulle være opført før 30. marts 2007, giver myndighedernes opfattelse anledning til en principiel bemærkning. Selvom det er korrekt, at en forvaltningsafgørelse som udgangspunkt træffes på grundlag af de gældende regler på afgørelsestidspunktet, kan dette ikke fuldt ud opretholdes i lovliggørelsessager. Tværtimod må udgangspunktet her være, at lovliggørelsesspørgsmålet skal vurderes ud fra de regler, der gjaldt på tidspunktet for det ulovlige forholds etablering, jf. f.eks. FOB 1984.131, MAD 1997.1010 Mkn, MAD 2000.1095 Nkn (jf. U 2005.3188 H) og MAD 2019.224 B. Spørgsmålet, om der overhovedet foreligger et ulovligt forhold, skal naturligvis altid foretages ud fra reglerne på udførelsestidspunktet, hvilket dog ikke var aktuelt i ovenstående sag, hvor tilladelseskravet som nævnt havde eksisteret siden 1975.

Retten i Kolding

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 14. juli 2023

Rettens nr. 1-8722/2019
 Politiets nr. ...

Anklagemyndigheden
 mod
 T
 født den 11. marts 1968

Anklageskrift er modtaget den 25. oktober 2019 samt erstatnings
 anklageskrift er modtaget den 26. november 2021.

T er tiltalt for overtrædelse af

kystbeskyttelseslovens § 20, stk. 1, nr. 5, jf. § 19 b, nr. 1,
 ved som indehaver af ejendommen X-vej 20 i Kolding at have undladt
 senest den 12. oktober 2017 at efterkomme Kystdirektoratets påbud af 8.
 januar 2013 om fjernelse af ulovlig etableret bade- og bådebro ud for
 matr.nr. ... i Bjert By, Nr. Bjert, beliggende X-vej 20 i Kolding senest den
 5. februar 2013, hvilken frist Kystdirektoratet ved skrivelse af 14. september
 2017 forlængede til den 12. oktober 2017.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om tvangsbøder.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Den 16. august 2010 afslog Kolding kommune tiltaltes ansøgning om
 lovliggørelse af en 38 meter lang og 1,8 meter bred bådebro ud for sin
 ejendom beliggende X-vej 20, Strandhuse i Kolding. Broen havde ifølge
 ansøgningen et brohoved på 3,6 x 4,2 meter. Desuden var broen forsynet
 med skørter, gelænder og en bænk. Efter afgørelsen skulle broen fjernes
 senest den 31. december 2010. Kommune tilkendegav samtidig, at
 kommunen ville tillade en 31 meter lang og 1,5 meter bred bro uden
 gelænder, skørter og møbler. Tiltalte påklagede afgørelsen til

Kystdirektoratet, der den 20. december 2010 stadfæstede Kolding kommunes afgørelse af 16. august 2010. Den 16. maj 2011 gav Kolding kommune tilladelse til en 31 meter lang og 1,5 meter bred bro uden gelænder, skårter, belysning og møbler. Det fremgik af tilladelsen, at den bortfaldt, hvis den ikke var udnyttet senest 1 år efter datoen for udfærdigelsen. Ved et tilsyn i august 2012 blev det konstateret, at tiltalte ikke havde tilrettet den eksisterende bro til de mål, som Kolding kommune havde givet tilladelse til, hvorfor Kystdirektoratet den 8. januar 2013 påbød tiltalte at fjerne den ulovligt etablerede bro inden 5. februar 2013. Den 30. september 2013 anlagde tiltalte et civilt søgsmål mod Kolding kommune og Kystdirektoratet med påstand om ophævelse af Kolding kommunes afslag på lovliggørelse af den eksisterende bro og ophævelse af Kystdirektoratets stadfæstelse af afslaget. Ved dom af 24. juni 2015, blev Kolding kommune og Kystdirektoratet frifundet. Dommen blev anket til Vestre Landsret, der den 23. juni 2016 stadfæstede byrettens dom. Procesbevillingsnævnet gav den 7. oktober 2016 afslag på tredjeinstansbevilling, og den 14. september 2017 fastholdt Kystdirektoratet sit påbud, som skulle være efterkommet senest den 12. oktober 2017, idet sagen i modsat fald ville blive overgivet til politiet. Den 31. oktober anmeldte Kystdirektoratet sagen til politiet, der rejste tiltale ved anklageskrift af 23. oktober 2019.

Forklaringer

Tiltalte. T har forklaret, at han stadig ejer ejendommen X-vej 20 i Kolding. Han købte ejendommen i 2004. Det er ham, der har opført broen i sin nuværende form. Han begyndte at bygge broen i slutningen af 2006. Det er hans opfattelse, at han kunne bygge broen efter de regler, der var gældende på opførelsestidspunktet. Han kan bekræfte de dokumenterede sagsbehandlingsskridt. Han har ikke påklaget afgørelsen af 16. maj 2011 om en 31 meter lang og 1,5 meter bred bro. Han har demonteret gelænderet og frakoblet belysningen af broen, ligesom han har fjernet møbleringen. Det fremgår af de fotos, der er vedhæftet sagens bilag 12. Han har ikke reduceret længden eller bredden af broen. Efter afslaget på tredjeinstansbehandling fik han fristudsættelse. Han har ikke fået konkret svar på, hvorfra han skal måle de 31 meter. Han vil gerne have et oplyst et målefikspunkt fra højeste daglige vandstand. Han mener, at han har påbegyndt udnyttelsen af tilladelsen af 16. maj 2011 inden for et år. Sagens bilag E om lovliggørelse af en bro ud for Stranden 11 i Rebæk adskiller sig fra den afgørelse, han har fået. Han er kommet med et alternativt forslag om at reducere brohovedet og lægge gangarealet inden for bropælene. LM har opmålt broen mange gange, men er hver gang kommet til et forskelligt resultat. Det har nok kostet ca. 500.000 kr at opføre broen, så det er helt uoverskueligt at skulle reducere den.

Biolog LM, Kolding Kommune har forklaret, at hun har været sagsbehandler i Kolding kommune siden 2000 og på dette område siden 2011. Hun kom først ind i sagen i 2010 eller 2011. Det er hende, der har

udfærdiget tilladelsen af 16. maj 2011. Tilladelsen blev givet på baggrund af en ansøgning og en efterfølgende dialog. Der blev oprindeligt søgt om en bro med en længde på 38 meter og 3m bredde på 1,8 meter. Egentlig var det en ansøgning om lovliggørelse af den eksisterende bro. Der er et brohoved på den eksisterende bro, men i deres efterfølgende dialog endte de med kun at tale længde og bredde på broen, og derfor fremgår der ikke noget om brohovedet af tilladelsen. Men kommunen er indstillet på en 31 meter lang bro incl. brohoved og landfæste. Det var et vilkår for tilladelsen af 16. maj 2011, at tilladelsen skulle være udnyttet senest 1 år fra datoen for udfærdigelsen. Det betyder, at broen skulle være helt færdig inden denne dato, medmindre der havde været i dialog om andet. Kommunen har fulgt op med tilsyn, og T har i tiden efter tilladelsen fremsat diverse indsigelser, men har kommunen fastholdt tilladelsen. Da tilladelsen ikke blev udnyttet bad kommunen Kystdirektoratet meddele et påbud om fjernelse af den ulovligt etablerede bro. De har i 2011 haft en løbende dialog om en større bro og der har været indsendt diverse tegninger. Tegningerne har dog aldrig været entydige. Det er en usædvanlig bro sag, fordi det er hendes indtryk, at der ikke har været et reelt ønske om at efterleve tilladelsen, men derimod om at trække sagen ud. Der skal en fuldstændig entydig tegning til at meddele en ny tilladelse.

Hun har ingen uddannelse som byggesagsbehandling. Det er reglerne på lovliggørelsestidspunktet, der skal anvendes. Der er fremkommet forskellige ansøgninger, eller i hvert fald har hun opfattet det som forsøg på at ansøge. Hun husker ikke præcist, hvornår hvilke ansøgninger er fremkommet. Det endte med, at T sagde; "så giv mig den tilladelse, som kommunen kan give". Tilladelsen indeholder som nævnt kun længde og bredde og ikke et brohoved, hvilket i virkeligheden er en forglemmelse.

Vidnet er blevet foreholdt 3. afsnit i sagens bilag E "Afgørelsen betyder... påbud om reduktion, og har hertil forklaret, at tiltalte ikke har efterspurgt de samme informationer. I sagen om broen ud for ... i Rebæk har det - i modsætning til tiltaltes bro - ikke været ensidigt, hvor landfæstet starter, fordi der er en strand.

Rettens begrundelse og afgørelse

Af sagens oplysninger fremgår, at tiltalte har anlagt den eksisterende bro uden tilladelse, og at Vestre Landsret ved endelig dom af 23. juni 2016 har fastslået, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Kystdirektoratets afslag på lovliggørelse af broen.

Retten lægger ubestridt til grund, at tiltalte ikke efterfølgende har reduceret den anlagte bro til den længde og bredde, som Kolding kommune den 16. maj 2011 har givet tilladelse til. På tiltaltes forespørgsel har Kolding kommune den 3. oktober 2019 præciseret, at længden af broen skal måles

inklusive brohoved og landfæste, og at det for X-vej 20 betyder, at broens længde skal måles fra overgangen mellem træbro og stenkastning og til og med brohovedet. Målepunkterne er angivet på et vedlagt luftfoto.

Det fremgår af tilladelsen, at det er et vilkår at den skal være udnyttet senest 1 år efter udfærdigelsen. Retten finder ikke, at tiltalte ved at fjerne broens gelænder, skorter, og møblering har opfyldt dette vilkår.

Tiltalte har således ikke inden den 12. oktober 2017 eller senere hverken fjernet broen eller reduceret broen til de mål, som Kolding kommune den 16. maj 2011 har tilladt. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Straffen skal som udgangspunkt udmåles til en bøde på 10.000 kr., jf. kystbeskyttelseslovens § 20, stk. 1, nr. 5, jf. § 19 b, nr. 1. Henset til den lange sagsbehandlingstid, der ikke skyldes tiltaltes forhold, nedsættes bøden til 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

Tiltalte skal endvidere betale tvangsbøder som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

T skal betale en bøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 8 dage.

Tiltalte skal endvidere betale fortløbende tvangsbøder på 1.000 kr. pr. påbegyndt uge fra den 1. september 2023, og indtil badebroen ud for matr.nr. ... i Bjert By, beliggende X-vej 20 i Kolding er fjernet.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Helle Krogh
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Kolding, den 14. juli 2023

Caroline Mønster Svendsen
elev

DOM

afsagt den 10. juni 2024 af Vestre Landsrets 12. afdeling (dommerne Stig Glent-Madsen, Kim Rasmussen og Asger Janfelt (kst.)) i ankesag

V.L. S-1501-23

Anklagemyndigheden

mod

T

født den ...

(advokat Jens Hedegaard, Kolding)

Retten i Kolding har den 14. juli 2023 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 1-8722/2019).

Påstande

Tiltalte, T, har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse, dog at tiltalte ikke pålægges tvangsbøder.

Supplerende oplysninger

Kolding Kommune har den 22. september 2023 meddelt tiltalte tilladelse til en bade- og bådebro ud for X-vej 20 i Kolding. I tilladelsen er anført:

”... Der tillades en bro med en samlet længde på 31 m i sin helhed, inklusiv landfæste og østvendt brohoved. Brodækket etableres mellem pælene og får en maksimal bredde på 1,5 m. Broen forsynes med et L-formet brohoved med en bredde på 3 og længde på 4,2 m.

*Da broen etableres ved tilretning af en eksisterende bro til ovennævnte mål, skal tilretningen være endeligt afsluttet senest 1. november 2023.
...*

Af en mail af 3. april 2024 fra LO , specialkonsulent i Miljøministeriets Kystzoneforvaltning, til anklagemyndigheden fremgår, at Kolding Kommune har oplyst til Kystdirektoratet, at tiltalte har tilrettet broen i overensstemmelse med kommunens tilladelse, og at kommunen den 18. marts 2024 har kontrolopmålt broen og konstateret, at den er i overensstemmelse med tilladelsen.

Forklaringer

Tiltalte og vidnet LM har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han ikke reducerede broens længde og bredde efter forlængelsen af fristen til den 12. oktober 2017, fordi han ikke kunne få at vide fra kommunen, hvor broens længde skulle regnes fra, navnlig i forhold til højeste daglige vandstand. Han fjernede ikke broen efter påbuddet, fordi det skulle afklares, hvilke regler der var gældende for broens lovlighed. Efter den 29. januar 2012, hvor rækværket blandt andet var fjernet, gjorde han ikke yderligere for at reducere broens længde og bredde før i efteråret 2023, hvor arbejdet hermed blev påbegyndt. Efter svaret fra kommunen i 2019 om, hvordan længden af broen skulle beregnes, foretog han sig ikke noget i den anledning, fordi han var uenig med kommunen i, hvordan længden skulle beregnes. Forevist afgørelse af 21. november 2019 om lovliggørelse af en bro ud for ... 11 i Kolding, ligger denne bro ud for en ejendom på den modsatte side af X-vej 20. Forholdene på ... 11 er relevante, fordi der her er givet tilladelse til en bro-længde på 35 meter. Begrundelsen skulle være strandens forløb, men det er hans opfattelse, at forholdene er de samme ved hans ejendom.

Tegningen, der er gengivet i ekstrakten side 65, er den udformning af broen, som han har fået tilladelse til. Broens oprindelige udformning kan ses på billederne i ekstraktens side 46-49. Han fjernede efterfølgende broens gelænder, bæk og belysning, hvilket man kan se på billedet, ekstraktens side 50, der er taget den 29. januar 2012. Han husker ikke, hvor lang tid før, der skete nedtagelse.

Han har forstået fristen i tilladelsen om, at den bortfaldt, hvis den ikke var udnyttet senest 1 år efter datoen for udfærdigelsen, sådan, at arbejdet skulle være påbegyndt inden for denne frist. LM forklarede i byretten, at hendes afdeling lagde sig op ad praksis i byggeafdelingen, hvis de var i tvivl om noget. Det var derfor han spurgte, hvordan 1 års fristen skulle forstås.

Han foreslog på et tidspunkt at lave et mindre brohoved, mod at bredden og længden blev bibeholdt. Brohovedet fik størrelsen, fordi man kunne udnytte nogle af de gamle pæle. Det var et kompromisforslag, som LM ikke var enig i.

LM har supplerende forklaret, at hun er ansat på miljøområdet inden for natur og vand i Kolding Kommune. Hun regnede med, at tiltalte rettede broen til efter den meddelte tilladelse, men i stedet kom der forskellige henvendelser. På det tidspunkt var der ikke drøftelser om, hvordan broens længde skulle måles. Fra kommunens side var de ikke i tvivl om, hvordan længden skulle måles, og det er også meddelt tiltalte. Der har løbende været ført tilsyn med broen, herunder også lige før påbuddet fra Kystdirektoratet blev udstedt. Efter påbuddet var der ikke drøftelser om, hvor længden skulle måles. Det kom først igen flere år senere. Med hensyn til spørgsmålet om, hvordan 1 års fristens for tilladelsen skulle regnes, kom der efterfølgende henvendelse om, hvordan denne frist skulle forstås. Det gik på, at man fjernede gelænder og skørter, men herefter skete der ikke noget. Det er kommunens opfattelse, at arbejdet ikke skete kontinuert og i øvrigt var arbejdet ikke færdiggjort inden for 1 år. Hendes afdeling i kommunen er ikke underlagt byggeafdelingen i kommunen. I byggeafdelingen gælder helt andre regler med hensyn til frister. Hvis man var i tvivl om, hvordan en frist skulle beregnes, ville det ikke give mening at spørge i byggeafdelingen.

Vedrørende broen ud for ... 11 i Rebæk, så er der her givet tilladelse til en længere bro. De ser på området geografisk, dvs. hvilken belastning det vil være for området med en bro med en bestemt længde. De ser også på de gener, broen vil kunne give, og hvilken præcedens det vil kunne give i fremtidige sager. Rebæk er et lille område, så muligheden for præcedens er begrænset. Der er ikke faste regler for, hvor langt broerne må være. På X-vej er der mange ejendomme, der har broer. Kun få broer er længere end tiltaltes, og det skyldes, at de er opført efter gamle regler.

Forevist tegningen af broen, ekstrakten side 65, er det et større brohoved, end det de havde givet tilladelse til. Der er ikke givet tilladelse til et brohoved af den størrelse. Størrelsen på brohovedet fremgår af tilladelsen.

Tiltalte er i denne sag kommet med et argument om, at 1 års fristen skulle forstås som i en byggesag. Derfor har hun spurgt til denne praksis i byggeafdelingen, men hun har også spurgt i Kystdirektoratet. Her har man meddelt, at man anvender tidspunktet, hvor ulovligheden konstateres. Det er tilfældigt, at 1 års fristen er formuleret på samme måde som i en byggesag.

Hun har meddelt tiltalte, at broens længde måles fra der, hvor broen starter, dvs. hvor broen starter ved overgangen mellem græsset og stenfæstet og til den ender ude i vandet.

Landsrettens begrundelse og resultat

Kystdirektoratet har den 8. januar 2013 meddelt tiltalte påbud om senest den 5. februar 2013 at fjerne den etablerede bade- og bådebro ud for tiltaltes ejendom, X-vej 20, i Kolding. Fristen blev efterfølgende forlænget til den 12. oktober 2017. Baggrunden for påbuddet var, at tiltalte den 16. august 2010 af Kolding Kommune fik afslag på lovliggørelse af den eksisterende bro, der havde en længde på 38 meter, en bredde på 1,8 meter og et brohoved på 3,6 x 4,2 meter. I afgørelsen tilkendegav kommunen at ville give tilladelse til en 31 meter lang og 1,5 meter bred bro uden gelænder, skørter og møbler. Afslaget blev stadfæstet af Kystdirektoratet den 20. december 2010.

Det er ubestridt, at tiltalte ikke har fjernet broen inden påbudsfristen.

Af de grunde, der er anført i Vestre Landsrets dom af 23. juni 2016, tiltrædes det, at den bro, tiltalte anlagde, krævede tilladelse efter reglerne i bekendtgørelse nr. 232 af 12. marts 2007 om bade- og bådebroer, og at broen blev anlagt efter den 30. marts 2007.

Tiltalte har gjort gældende, at 1 års fristen til at opføre en 31 meter lang og 1,5 meter bred bro i afgørelsen af 16. maj 2011, skal regnes fra det tidspunkt, hvor arbejdet blev igangsat.

Landsretten bemærker, at tiltalte ikke har reduceret broens længde og bredde inden for denne frist, og tilladelsen kan derfor ikke anses for udnyttet inden for fristen. Det forhold,

at tiltalte har fjernet gelænder, skørter, belysning og en bænk, kan ikke føre til en anden vurdering.

Da tiltalte ikke i øvrigt har efterkommet påbuddet eller ændret broen i overensstemmelse med den tilladelse, Kolding Kommune har meddelt, tiltrædes det, at tiltalte er skyldig i den rejste tiltale.

Det tiltrædes med samme begrundelse, som byretten har anført, at straffen er fastsat som sket, dog at dommens bestemmelse om tvangsbøder bortfalder, da broen nu er lovliggjort.

Med den ændring stadfæster landsretten dommen.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at bestemmelsen om tvangsbøder bortfalder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Stig Glent-Madsen

Kim Rasmussen

Asger Janfelt

(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 10. juni 2024

Ditte Routh-Larsen

Retssekretær